

και περι αυτου του μεγαλου επιχειρηματος του υπο του ποιητου υμνηθέντος και περι αυτων των συμφορων δσας ουτος ως παρεπόμενα του υπερθαλασσιου εκεινου αγωνος εδεινολόγησε, δεν στεροσύμεθα έμμέσων αποδέξεων. Ου πολυ μετα τας περι τρωικων παραδόσεις, η 'Ελλάς πάσα, η τε εντός και η εκτός του 'Ισθμου, έγινετο αναστατος, και ιδίως Δωριεις εδάριθμοι κατέστησαν κύριοι της Πελοποννήσου, ωφελούμενοι εκ των πολλαχου αυτης εμφυλιων εριδων. Το τελευταιον τουτο γεγονός ειναι αναμφισβήτητον αδύνατον δε ητο να κατορθωθῃ ο θρίαμβος των Δωριέων, ο τοσουτο μάλιστα ευχερης θρίαμβος, άνευ των επακολουθησάντων του τρωικου πολέμου, ως εκ των οποιων εντελως παρέλυσε το προηγούμενον κράτος των 'Αχαιών' καθως ώσαύτως αδύνατον ητο να απαρτισθῃ το προηγούμενον κράτος 'Αχαιών άνευ της των Θηβαίων κατατροπώσεως.

Έκ τούτου όμως δεν έπεται οτι δυνάμεθα να ακριβολογήσωμεν περι των επι την Τροίαν και επι τας Θήβας πολέμων όπως περι των μηδικών. 'Υπάρχουσι γεγονότα αναμφισβήτητα των οποιων αι λεπτομέρειαι δεν ειναι αποχρώντως αποδεδειγμένα' ταιαυτα μεταξύ άλλων ειναι οι επι Θήβας πόλεμοι και ο τρωικός. Ουδεις θέλει απονεύμει τας τιμας της ιστορίας εις την Σφίγγα, ην υπο των Μουσών διδαχθείσαν απέστειλεν η 'Ηρα προς τιμωριαν των Θηβαίων η εις την συνδρομήν της 'Αθηνάς, δι' ης ο Τυδεύς προκαλέσας τους ηγεμόνας των Καδμείων, κατέβαλεν αυτους άπαντας η εις το θαύμα του Διός, δι' ου έσωθη ο 'Αμφιάραος' η εις τον ίππον του 'Αδράστου 'Αρίωνα ος εκ θεοφιν γένος ηεν η εις τους παραπλησίους μύθους, δι'ων ο ποιητης εκόσμησε την επι το 'Ιλιον στρατείαν και τους εξ αυτης νόστους. Ουτε έπραξε τις τοιουτο τι. Πολλοι όμως αρχαιοι τε και νεώτεροι απεδέξαντο ως ιστορικά γεγονότα άπάσας τας των δύο επων αφήγησεις αυται ουδέν έχουσι το άπίθανον, αλλά δεν πιστούνται υπο συγχρόνων η μνημείων η μαρτυριών. Την ύπαρξιν δύο πολέμων επιβιβαιοι η απαραίτητος άλληλουχία των γεγονότων άλλ' αν η δωρική κατάκτησις κυροῖ την επι το 'Ιλιον στρατείαν, η δ' επι το 'Ιλιον στρατεία τους πολέμους των επτά επι Θήβας, αι γενικαι αυται μαρτυριαι ουδέν έχουσι κοινόν προς τας λεπτομερείας των δύο αγώνων.

'Εν συνόλω λοιπόν ουτοι λαμβανόμενοι δεν επιτρέπεται να άμφισβητηθώσιν, ουδετέρου όμως γινώσκομεν ασφαλως τας μερικας περιπετίας, ώστε ουδετέρου δυνάμεθα να συναρμολογήσωμεν ιστορικήν αφήγησιν. 'Εννοείται δε οτι ουδὲ το έτος καθ' ο συνέβη ο τρωικός πόλεμος δύναται να ορισθῃ. Το μόνον όπερ ήμπορει να ειπη τις ειναι οτι πλειοτέρας των άλλων πιθανότητας έχουσι οι υπολογισμοι οι αποδίδοντες το γεγονός εις την 12 εκατονταετηρίδα. Κατά Θουκυδίδην «έτη γάρ εστι μάλιστα τετρακόσια και όλίγη πλείω ές την τελευταίην τουδε του πολέμου (του πελοποννησιακου), άφ' ου Λακεδαιμόνιοι τῇ αυτῇ πολιτεία χρώνται». Ουτω φθάνομεν, ως προς την νομοθεσίαν του Λυκούργου, εις την 9 εκατονταετηρίδα. Το δε μεταξύ της 9 και της 12 διάλειμμα φαίνεται άρκουν να περιλάβη τα μεσολαβήσαντα δύο έτερα μεγάλα γεγονότα, τας εις την μικράν 'Ασίαν αποδημίας, και την δωρικήν κατάκτησιν, την άλλως καλουμένην καθοδον των 'Ηρακλειδών, περι ης ο αυτος Θουκυδίδης λέγει οτι «Δωριης τε όγδοηκοστῶ έτει (μετά 'Ιλιου άλωσιν) ξύν 'Ηρακλειδαίς Πελοπόννησον έσχον».

Τοιαυται ειναι αι όπωσουν ισχναί ειδήσεις δσας έχομεν από της εικοστης περιπου εκατονταετηριδος μέχρι της ένδεκάτης. Κορυφαί τινες γεγονότων καταποντισθέντων

